

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

I ante D

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Iapigium. Require in dictione iapix
Iapis. Require ibidem.

Iapix huius iapigis cū y greco in secūda syl. scribitur: filius fuit Dēdali: a q̄ ea pars Italiæ: q̄ Calabrya dicitur: iapygia cognōiata est: ut Herodotus scripsit & Solin⁹. Vir. li. gnei. xi. Victor garganū p̄debat iapygis argis. h̄ est gargani iapygij ut expōit Serui⁹. Nā Gargan⁹ mons: eodē Serui⁹ teste: in iapygia est: q̄ per Calabriā vsq; in Adriaticū rēdit pelagus: vbi est etiā Apulia: ex q̄ nōnūq; Apuliē mons Gargan⁹ esse describitur: dicēte Lucano. li. v. Apulius Adriacas exit garganus in vndas. Iapix huius iapigis: cum i latino vtrobicq; vterus qdam est: de q̄ Luca. li. vi. Excipit aduersos zephyros et iapiga pind⁹ Iapis hui⁹ iapidis cū i latino vtrobicq; & i n̄ finē: nomē fuit Aetoli: q̄ ad Venetię p̄tes deueniens: de suo noīe oppidū p̄didit: a quo postea ea Venetię pars vbi Timau⁹ flui⁹ est: sibi nomē cognominata fuit. Virg. georgi. iij. Castella in tumulis: & lapidis arma timauī. Iapygiū cū y greco in secūda syllaba: promontoriū est Salentinorum: teste Ptolemeo

I ante

Iber. Require in dictione iberus

Iberia. Ibidem.

Iberum. Ibidem

Iberus cū i latino a Tortel. scribitur: & absq; aspiratōe principij: est a Gasparino & Apuleio cū aspirato initio & y greco: hac videlicet scriptura Hyberus annotari p̄cipiā: flui⁹ est Hispaniæ: testib⁹ Solino & Pli. de q̄ Luca. lib. iij. Qui p̄stat terris aufert tibi nomē Iber⁹: q̄d & Iberū declinari pōt: testib⁹ Capro & Probo: p̄sertim quādo flumē lequū. Inde Iberus iberia iber⁹: & iber iberis iberē: testib⁹ Prif. & Ser. sup. lib. vij. gneid. Hora. Discet iberus: rhodaniq; potor. Lucañ. Occurrat iberis alter. Idē. Si tibi durus iber: aut si tibi terga dedisset. inde iberia cognominata est: alijs noīb⁹ Hesperia: siue Hispania appellata. teste Pli. li. iij. natu. histo. cui⁹ populi iberi (vt dixim⁹) & iberes vocati sunt. Alia est eodē noīe Iberia: puincia iuxta pontū: in Colchida & Armeniā. de qua Hora. Herbasq; q̄s colchis: atq; iberia mittit: venenorū ferax. Huius populi etiā iberi & iberes dicti sūt: teste Prif. Virg. lib. gnei. ix. Pictus acu chlamidem: & ferrugine clarus iber. Valerius Flaccus lib. v. Horruit omnis armenig p̄tentus iber.

Ibis huius ibis vel ibidis cū i latino vtrobicq; scribitur: auis est Aegypti um. Est aut duplex vt scribit Herodor⁹. Altera nigra tota est. Alia Cicōniē nō absumilis: diuersa tñ a Ciconia colitur. Quare errauit Diodori interpres. sidorus. Papias. Vgutio. Catholicon: q̄ ibim Ciconiā interpretati sunt. Ibis hui⁹ ibidis cū y greco i secūda syl. gen⁹ est caprē siluestris: teste Pli. li. iij.

Hiero. in Iob ca. xxxix. Nūquid n̄rī tps part⁹ ibycū in petra. Et p̄ducit in obliq; by syl. fce/miniq; gñis est. Hībex hui⁹ hidicis cū aspirato initio & i lati. mas. gñis est: & i obliq; by syllabā corripit. Proprie Capreol⁹ appellat: q̄d tñ nōnulli p̄ hirco vulgari qdam fermōe: p̄cipue in subres vsurpāt: cū dicunt: egli e vno hībeco. Ibis. Require in dictione ibis.

I ante C

Ico icis facit in p̄terito icit: teste Prif. qñ etiā & ieci. Coelius li. i. Qui cū his tā sēdus icistis. Cegi lius. Si vnq; qsq; viderit: quē catapultā aut balista iacerit. i. p̄cussit. Ico (vt tradit Caper) primam corripit syllabā: sed & nōnūq; illā p̄ducit. Vnde Lucr. lib. iij. aut. Que quō animi vis percussa est: exin corpus propellit & icit

Icona n̄r. Require in dictione icon.

Icon fce. gñis absq; aspirato initio & cū i latino & c exili scribitur: est ab Apuleio cū aspiratione hicon annotari p̄cipiā. Nā apud grecos cū ex diphthongo absq; aspiratōe ΕΙΚΟΝ scribitur: dici pōt latine effigies. Pli. lib. xxxiij. natu. histo. Eoꝝ y o q̄ ter ibi vicissent ex mēbris ipsoꝝ similitudine exp̄ssa: q̄s iconas vocāt. f. statuas dicari mos erat. Et ab actō greco ΕΙΚΟΝ nōnulli ex nostris etiā hēc icona declinari voluerunt. Quod etiā hoc iconisma hui⁹ iconismatis dici pōt: q̄d ab Vgutione: hēc iconisma huius m̄ declinari p̄cipit. Icon item teste ad Herēniū Cicerone figura est: cū. f. formē ad formā cum q̄dam similitudine fit collatio: aut laudis aut vituperatōis causa. vt si dicere. Ibat in p̄liū corpore tauri validissimū petu: leonis acerrimū. Iconiū cū i latino vtrobicq; & c exili: vrbs ē Lycaonię: teste Prole. Aliud est eodē noīe oppidū in Pōti ca regiōe Asiæ: teste Strab. Icus eadē scriptura a Cicero. in Rhetoricis: brevis appellat cōplexio. Incus hui⁹ incudis fce. gñis est: & p̄ducit cū syllabā. Hora. in arte poeti. Et male cornatos incudi reddere versus. Iuue. satyra. iij. Quae fornace graues: qua nō incude carēnā

Iconisma. Require in dictione Icon

Iconium. Ibidem.

Icus. Ibidem.

I ante D

Ida cū i latino scribitur: mons est Phrigiē & filia: cuius meminit Ouid. Fastoꝝ. iij. Didymon & cybelem: & amoenā fōtib⁹ idam. Ali⁹ est eodē noīe: teste Prole. in Creta: dicēte Vir. li. gnei. xij. Diētamū gēitrix cretē carpit ab ida. Ida etiā vocata est filia Dardani Scytharū regis: q̄ noīe mater Mēnonis appellata est. Idas eadē scriptura: p̄p̄riū fuit viri nomē. de q̄ Virg. lib. gnei. x. Et tres: quos idas pater: & paria iismara mittit. Hæc idus p̄falis tñ nūme. dici potest diuisio. Idulis ouis dicebatur: quę oibus mactabatur idibus Ioui: teste Festo

Idas.. Require in dictione ida.
Idulis. Require ibidem.
Idumæa. Require in dictione Idume
Idume huius idumes vrbs ē cōtermina Phœnicie
& pducit du syl. Luca. li. iij. Gazacq; & arbusto
palmarū diues idume. Idumæa cū æ diphōgo:
regio est in Syria: teste Pli. lib. v. natu. histo.
Idus. Regre in dictione ida.

I ante E

Ieciner. Regre in dictione iecur.
Iecinus. Require ibidē.
Iecus huius iecoris. & iecin? huius iecineris. sicut fu-
nus: munus: teste Prif. declinari p̄t: qd Vgutio
etiā hoc ieciner: sicut itiner dici posse tradidit.
Hora. in fine sermo. Pinguis de ficis pastū ie-
cur anseris albi. Persi? saty. ij. Innata est: rupto
iecore exierit caprific? Fesc? in dic. fiber vñ et fi-
bras iecincq; & limbras vestimētōq; diximus
Ielysos cū latino in prima & vnico l & y græco
in secūda syllaba: scēnte vnico l scribit: vrbs ē
in insula Rhodo: testibz Ptole. & Pōpo. Mela. q̄
ab Home. li. Iliad. ij. p ipsa vrbe rhodo ponit.
Alia est eiusdē nominis in Dorica regiōe: teste
Herodoto. Ialyfos cū latino in prima sequen-
te a & vnico l & y græco in secūda syllaba: se-
quente vnico l vrbs fuit Cypri
Ientaculū cū latino absq; aspiratiōe initij & cū
i & exilibo scribit: nō autē gentaculū cum g vt
scribi tradit Vgutio. neq; a gero geris: neq; ab
eo qd est gens deriuat: vt idē Vgutio somnia-
uit: ea vocat comestio seu refectio. Mane an-
te prandiu sumitur. Sueton. de Vitelij luxuria.
Epulas trifariā: interdū qdrifariā disperciebat
in ientacula. & prandia: cœnas & comestatiōes.

I ante G

Ignesco neu. est vñ. sed & ignescor depo. apud
antiquos fuit: vñ Laberius recitāte Nonio: in-
quit. Figura humana inimici ardore ignescit.

I ante L

Ilarus & ilaris & tertia decli. declinari pōt. Et vt
nōnulli volūt: absq; aspiratiōe principij & cū i
latino & vnico l scribit. est ab Apul. cū aspi-
ra to initio ānotari p̄cipiat. vt i dic. hilar? vidim?
Ilaris. Require in dictione Ilarus.
Ilas flu. Reg. in dic. iliū. Illeilis. Ibidem
Illex ilicis. Require in dictione illix
Illice? a. um. Ibidem. Iligne? a. um. Ibidem.
Ilion. Ibidem. Illos. Regre ibidē
Illys pro limo. Require ibidē.
Ilium cū latino & vnico l. & hile huius ilis decli-
nari pōt. Vñ Marullus mimograph? recitante
Seruio ait. Tu Hec̄torē imitaris: ab ilio nūq; re-
cedis. Iuue. Vis frater ab ipsis ilibz. Luca. li. iij.
Alligat & mediū cōpressis ilibz artat. Hoc ilio
eadē scriptura turris fuit eminētissima Troia-
nq; vrbs. Hora. Quom pallas iusto vertit iram

ab illo. Declinat nōnunq; et hec ilios: vt ē apud
Qui. Dic mihi quid pdest nostris disiecta lacer-
tus ilios. Idem li. Meta. xiiij. Postq; alta cremata
est ilios: & Danaas pauerūt pergama flamas.
Hora. in. iij. car. direxit arcu: & nō semel ilios
vexara est. Neq; hec ilion fce. gñe vsq; cōpertū
est: est ilion declinari posse Vgutio tradi-
derit. Ilus eadē scriptura fuit Trois regis dar-
dani? filius. Ilas teste Ptole. fluui? est post Tar-
uedū. Ilis cū i latino in p̄ma: & vnico l & i græ-
co in secūda: limus vocat. Hylas cū aspirato
initio & y græco & vnico l: fuit Thiodamātis
filius. Hyle huius hyles eadē scriptura: d̄r mate-
ria. Hyllus cū aspiratiōe principij & y græco et
duplicato l: Herculis fili? fuit. Hilum cū aspi-
ratiōe in initio & i latino & vnico l: minimū qd
dam est & breue. Hila eadē scriptura vel cū du-
plicato l: hilla lucanica a nōnullis appellat. Hy-
læa cū aspirato principio & y græco & vnico l
& æ diph. vrbs est Scythie. Vide in dictōibz as-
piratis: vbi de his lati? plenius disseruimus.
Ille illa illud: grō illius: vel illi illi illi: drō illi: vel
illo illi illo: teste Prif. declinari p̄t. Cato in Cēcī-
liū. Quis illi modi esse vult. p illius modi.

Illex. Regre in dictione illix

Illex: grō illicis cū duplicato l scribit: Nā ab illi-
cio illicis deriuat: Festo & Nonio auctoribz. &
fecit fraudulentū: triūq; est gener. sicut foelix.
verū illix in obliq; li syllabā corripit: foelix au-
tē pducit. Illex huius illegis cū duplicato l: cōis
ge. est. pducitq; in obliq; le syllabā. Plau. i Per-
sa. Impure: inhoneste: iniurie illex: h̄ est sine le-
ge: vel extra leges dēgens. Illex huius ilicis cū vni-
co l fce. gñis est. corripit in obliquis li syllabā:
dicere Virgi. li. gneid. vi. Talis erat species auri
frondēt sopaca ilice. sic leni crepitabat bractea
veto: arbor est nota: cui? adiectiū p materia-
to est iligneus & iliceus. Teren. in Adel. Lectu-
los iligneis pedibus faciundos. Virg. geor. iij.
Currentē iligneis potare canalibus vndā. Sta-
tius lib. Thebaidos. vi. Ornica: illiceq; trabes
metuendaq; succo taxus

Illudo illudis: drō & a drō iūgī. teste Donato su-
per Terētij Phormionē. Hiero. in Genesi. cap.
xxvij. Timeo ne putet me sibi voluisse illude-
re. Teren. Sarrim superbe illuditis me. Virgi. li.
gnei. x. Aut q̄ sopitos ludunt insomnia sensus.
Ilus. Require in dictōe ilium

I ante M

Imberbis. Regre in dictōe imberbus
Imberbus & imberbis: secūda & tertia decli. de-
clinari potest: testibz Marcel. & Acro. super ar-
tem poeticam Horatij. Quod tamen Seruius
improbat: nec recte quidem.
Imber huius imbris mal. gñis: facit in abltō sin-
gul. imbre vel imbri. Cice. de signis. Cū essem
liij